

Ա. Ռ. Ա. Կ

Տ Ա Կ Ա Ռ.

Մարգուհ մէկը բարեկամէն խընդրեց առաւ մէկ տակառ,
« Իրեք օրէն կը դարձնեմ քեզի, ըսաւ, անպատճառ ».

Բարեկամներն իրարու փոխ հարկ է որ տան, ինչ ընես:
Ուրիշ բան է թէ որ խօսքը փողի վըրայ դարձնես.

Սէրը մէկէն կը մոռցըլի, չոռնիւմը չեն կը լըսես.

Բայց տակառը քանի մ' օրուան փոխ ուզողին ինչ ըսես:

Գընաց տակառն ու ետ եկաւ ատենին,

Նորէն մէջը առաջուան պէս ջուր լըցին.

Այն բան մը չէ, գէշը ո՞րն է, —

Տակառն առնողը գինեծախ է եղեր.

Գինին այնպէս սաստիկ կերպով էր ծըծեր

Որ մէջը ջուր, ֆռաւ, դարեջուր, ինչ ըմպելիք գընէին

Ամէնն իսկոյն գինւոյն հոտովը տոգորուած կը լըային.

Տակառին տէրը մէկ տարի չարչարուեցաւ անդադար.

Քանի անգամ բաց կը թողուր, քանի անգամ մուխ կուտար,

Բայց նորէն՝ ինչ որ մէջը լըցընէր,

Գինւոյն հոտը միշտ կուգար կիմացուէր.

Վերջապէս՝ ամենեւին ճար չեղաւ,

Տակառը մէկգի ձըգեց՝ խալսեցաւ:

Հայրեր, աղէկ նայեցէք, այս առակը չըմոռնաք.

Թէ ձեր տըղոց պըզտիկուց վընասակար ուսում տաք,

Յետոյ նոցա վարքին բարքին խօսքերուն մէջ համարձակ

Անոր հոտը կը գըտնաք:

ԳՌԻԼՈՎ:

